

نه گهر خوشه وېستیت مردن بېت با به خیر بېت هم مردنه؟!



عبدالعزيز محسن بارزانی

دریژی به دواوه بوو، له گهال نه وهش نه و زستانه نهی توانی گری دلّه سووتاوو کهم بو ساته چرکه یه کیش کپ بکاتوه له گهال هر دلوپیک باران زیاتر گرم دهگرت و بوټ دهسوتام له دووریتا، بی نوقره دهبووم، تا دای رهشی به سهر خوویا نه دایه وه و له ژیریا نه نوزایه وه. بویه نیستاش چاوه ریتم، به بالای جوانیت شاد بېمه وه دهرهق به و تاوانه پاداشته کهت بدهمه وه.. به لئی هاورئ یه کهم، وام دهزانی که رویشتی ئیتر لایه ره ی سوتای من ناخوینیتسه وه و یادم ناکه یته وه، نه م دهزانی دیاری و نامه کانت، زامه کانم و گری جهسته ی دلسوتای من ساریژ دهکن. به لئی دیری نامه کانت لئوی په شیمانیم پی دهکروشت زمانم وه که موسیقای که مانچه ژه نیکی ده ترسا و به بی دنگ کړنوش دبه ن.. به لئی گیانه وایان لی کردی کوچ بکهیت و هر به فره ی قسه یه که له لای به تکار له ناکاوا له بینایی چاوه کانم وون بوویت و بویه برپارمدا! نه م جارهیان گیانم له ناو له پی دهستی توبی؟! وه که دیاری یه که پی شکه شت ده کهم، خوشه وېستیت گهر گریان و هه نیسک بی هه موو کاتیک هر بوی بگریم، گهر بزه و پیکه نین بېت هه موو ساتیک پی بکنم گهر فرمیسکی گالینه ی چاوبیت هه موو چرکه یه که فرمیسک له چاوانما بی دنگ نه بی نا نه و ساته گهر بتوانم پاداشته کهت بدهمه وه، له و تاوانه ی دهرهق به تولا؟ بویه نه مجاریان هاتو مه لات به جهسته و گیان بېم به ترپه ی دلت نه م زنجیره نه لقه ی دووریمان به یه که مجاری بچرینم له سهر زهوی ئینجا نه لیم خوشه وېستیت گهر مردن بېت! نه وای گیانم له ناو له پی دهستی تویه با به خیر بېت نه م مردنه چونکه کوچی من له پیناوی تویه.

هاورئ یه کهم.. زه مانیک بوو گهریده ی ته نیایی و نامو بووم.. نه م ده ناسی، ههستم ده کرد شتیک هه یه له ناخما په ننگ ده خوانته وه! نه م دهزانی نه م نه پینی یه ناوی چی یه؟ ممانای چی یه؟ بوچی هه یه؟ به لئی هاورئ.. تا نه و کاته ی زنجیره ی لول پیچی سهرنجت راکیشام و خستیمه زه لکاو ی پر نه ندیشه و نه وین و غوربه تا توژ و گهرده لولی چرکه ی ساتی ژین... تا ناشات بووم، فیرت کردم.. نه و وانه یه ی سهرده میکه له ناویا له که زاوه ی به بی دنگا نه تویتسه وه! که چی هاورئ نه م توانی تاریکی نه م بی دنگی یه شه قکه م و بیخه مه سهر موسیقا و ووته ی زمانم به خوشترین ناواز بوټ بچیرم به لئی.. هر له بهر نه وه له نزیکت زیاتر گر به ده بېته ههستی گیانم، جهزم نه ده کرد نه م گره توش بسوتینئ؟! به لئی هاورئ هر نه و گر و سووتانهش بوو، بوخچه ی که زاوه ی کوچی پیچایه وه و له هه وارگه ی ته نیایی له دووری من هه لدا یه وه، به لئی هاورئ یه دلسوزه کهم.. نه م کوچه ت زستانیکه ته مهن